

**ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ
ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ**

ΤΗΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Δ. ΚΑΤΑΙΒΑΤΗ

ΥΠΟ

Α. ΜΑΡΤΖΩΚΗ

✕ Ἀδελφε Παναγιώτη. Ἐνθυμούμαι, ὅτε πρὸ ἑκατάδεκα μηνῶν, προσήλθες περιλυτός καὶ κατηφής, ἵνα κλαύσης μεθ' ἡμῶν περὶ τὸ φέρετρον τῆς φιλοστόργου ἐκείνης μητρὸς, ἧς τὰς ἀρετὰς ἢ πρὸς τ' ἀπορρανευθέντα τέκνα φίλα σου ἠθέλησε νὰ ἐξυμνήσῃ. Ἐνθυμούμαι τοὺς πρὸς τὴν ὀδυρομένην ἡμῶν ἀδελφὴν καὶ τὸν ἀτυχὴ καὶ γεγηρακότα ἡμῶν πατέρα πλήρεις παραμυθίας λόγους σου. Καὶ δύναται νὰ λησμονήσῃ τις δάκρυ ρεῦσαν καὶ ἀναμιχθὲν μετὰ τοῦ ἰδικοῦ τοῦ πρὸ τοῦ φερέτρον περιλημένου νεκροῦ;

Τὸ δάκρυ σου ἐκεῖνο, τεθλιμμένη φίλε, δὲν ἐλησμήνησα ἐν αὐτῷ δ' ἐνέβαβα κλαθίσκου ἰτέας, ὑπογράψας ἐπὶ τοῦ σαδάνου τῆς μητρὸς μου τὴν ἱερὰν ὀφειλὴν. Ἀλλ' οἴμοι! τὴν ὀφειλὴν ταύτην, ἣν ἐσημείωσα διὰ τῶν δακρύων σου, ἀποτίω σήμερον διὰ τῶν ἰδικῶν μου. Πρὸ τοῦ φερέτρον τῆς μητρὸς μου συνῆψα τὸ πρὸς σὲ χάρος μου, πρὸ τοῦ φερέτρον τῆς ἰδικῆς σου δίδω σοι τὴν ἐξέφλησιν.

Δέχθητι λοιπὸν, φιλόστοργε τοῦ Παναγιώτη μητέρα, ὀλίγα ἄνθη εἰσὶν ἄνθη, ἅπερ ἔδρεψα ἐπὶ τοῦ χώματος τῆς περιλημένης νεκρᾶς μου, εἰσὶν ἀνατιπύσεις τάφου πρὸς τάφον.

Τὸ φρεῖον ἐκεῖνο, φίλτατοι συμπολίται, περικλείει μίαν τῶν ἱερῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, αἰτινες θρησκείαν ἔχουσι τὴν πρὸς τὸν πωλιεὶν ἀγάπην, καὶ δ' αὐτῶν τὴν οἰκογένειαν, πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ὑποίας, καθὼς μητέρες ἀντάξιαι τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, θυσιάζουσι, σὺν τῇ ζωῇ, τὰς ματαίας τοῦ ματαίου τούτου κόσμου τέρψεις. Ἡ πρὸ ἡμῶν νεκρὰ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν φιλοστόργων ἐκείνων μητέρων, ἐκ τῶν ἀφωσιωμένων ἐκείνων συζύγων, ἃς, κατὰ βίασκον μοῖραν, προπέμπομεν ὁσημέρῃ εἰς τὸν τάφον. Τὰς ἀρετὰς αὐτῆς δὲν προτίθεμαι ἀνά μίαν ὑμῶν ν' ἀπαριθμήσω, καθότι ταύτας δύνασθε ν' ἀπαντήσητε ἐνταῦθα ἐνσεσαρκωμένας, ἐὰν ἐμβλέψητε πρὸς τοὺς δύο ἐκείνους ἀδελφοὺς, τοὺς ἀπαρηγορήτως θρηνοῦντας, ὡς ἡμεῖς, τὴν στέγησίν τας.

Ναί, ἀγαθὴ τῶν φίλων μου μητέρα ἐν τῇ προσώπῳ τῶν τεθλιμμένων ἐκείνων νέων διαβλέπομεν τὰς ἀρετὰς σου, καθότι αἱ τούτων ἀρεταὶ εἰσὶν ἰδικαί σου. Σὺ τοῖς ἐνέπνευσας πάντα τὰ περικοσμοῦντα αὐτοὺς προτερήματα· σὺ ἐμύχθησας πρὸς μόρφωσιν αὐτῶν σὺ ὀλοκλήρους νύκτας ἠγγρόνησας, ἵνα παράσχῃς τῇ κοινωνίᾳ ἐντίμους καὶ ἐναρέτους πολίτας, χρηστοὺς καὶ εἰλικρινεῖς φίλους.

Καὶ νῦν, μακαρία ψυχὴ τῆς Ἀγγελικῆς, ἀπέλθε, ἵνα λάβῃς παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ γέρας τῆς φιλοστοργίας σου ἀπέλθε πρὸς τὴν τρισμάκαιραν ἐκείνην χώραν, ἣν ἐκέκοθας διὰ τῶν ἐπὶ γῆς ἀγῶνων σου· ἀπέλθε, ἐνθ' ἀμείβονται αἱ ἀγρυπνίαι, οἱ μύχθοι, τὰ δάκρυα, ἅπερ ὁ Ὑψίστος μεταβάλλει εἰς μαργαρίτας, ὅπως στέψη δι' αὐτῶν τὸ μέτωπον τῶν ἐκλεκτῶν του. Ἀπέλθε, ἐνθα ὁ ἀγαπητὸς σου Διονύσιος σὲ ἀναμένει· ἀπέλθε, ἀγαθὴ μητέρα, καὶ ἐν τῇ οὐρανίᾳ πατρίδι σου, θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπορρανευθείσης οἰκογενείας σου.

✕

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 5 Ἰανουαρίου 1879.

ΤΥΠΟΙΣ ΡΑΦΤΑΝΗ

Αρ Εισ. 581

VI 107

